

אל תאמר דברים שאינן פהגן,
אלא פל דבריה בנחת ובמשקל.
מה הטעם? מפני כי שגגה היא,
וחייב על זה קרבן שגגה.

ועוד, שעל זה, למה יקצף
האלהים על קולך. מפני שהקול
יוליך אותו עוף השמים, ומעמיד
אותו לפני הקדוש ברוך הוא.

וחבר את מעשה ידיך - על חטא
הבשר. מה הטעם? מפני שכל
אדם שיש לו ברית קדש, אין
יכולים אותם השולטים בגיהנם
להכניסו שם, ובלבד שישמר
אותו. ואם לא שמר אותו,
מעבירים ממנו, ומשחיתים
ומחבלים אותו, שזהו מעשה
ידיו של אדם. ואחר כך מכניסים
אותו בגיהנם, ואין להם על מה
שיסמכו. עכשו, בני, תהיה זהיר
בכבוד חברך יותר מגופך.

פתח רבי יהושע ואמר, (תהלים פד)
גם צפור מצאה בית ודרור קן לה
אשר שתה אפרחיה את
מזבחותיה ה' צבאות מלפי
ואלהי. גם צפור - שם שנינו,
עשה הקדוש ברוך הוא בארץ
אתרים ומקומות קדושים יותר
עליונים משאר מקומות הישוב.
וחבר כמו יצירת האדם.
שהקדוש ברוך הוא בחר אותו
הזרע ומנפץ אותו, כמו זה
שמברר ומנפץ חטים, תבן לחוד
וקש לחוד, עד שמברר את
החטים על מקומם.

כך נטל הקדוש ברוך הוא שלג
מתחת פסא כבודו, ואותו השלג
מתחמם בכמה גוונים, והטיל
אותו בתוך המים של האשה.
מכאן שאשה לא מתעברת עד
שתשפף מים, ובאותם המים
מטיל הזכר שלג, זהו הזרע שהוא
מחבר יחד, יותר מאותו של
האשה, כמו שהשלג כנגד המים.

תאמר דברים שאינן פהגן, אלא פל דבריה
בנחת ובמשקל. מאי טעמא. מפני כי שגגה
היא. וחייב על זה קרבן שגגה.

ועוד. שעל זה, למה יקצף האלהים על קולך.
מפני שהקול יוליך אותו עוף השמים,
ומעמיד אותו לפני הקדוש ברוך הוא (דף עה
ע"א).

וחבר את מעשה ידיך, על חטא הבשר. מאי
טעמא. מפני שכל אדם שיש לו ברית
קדש, אין יכולים אותם השולטים בגיהנם
להכניסו שם. ובלבד שישמור אותו. ואם לא
שמר אותו, מעבירים ממנו, ומשחיתים
ומחבלים אותו. שזהו מעשה ידיו של אדם.
ואחר כך מכניסים אותו בגיהנם, ואין להם
על מה שיסמכו. השתא ברי, הוי זהיר בכבוד
חברך יותר מגופך.

פתח רבי יהושע ואמר, (תהלים פד ד) גם צפור
מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה
אפרחיה את מזבחותיה ה' צבאות מלפי
ואלהי. גם צפור, תמן תנינן, עבד קודשא
בריה הוא בארעא, אתריין ודוכתיין קדישין,
עילאין יתיר משאר דוכתי ישובא.

וכברא פגוונא דיצירה דבר נש. דקודשא בריך
הוא בריר ההוא זרעא, ומנפציה, פהאי
דמבריר ומנפץ חטין, תבנא לחוד, וקש לחוד,
עד דבריר חטין על דוכתייהו.

כך נטל קודשא בריך הוא תלגא מתחות פורסי
יקריה, ויהוא תלגא מתחממא בכמה
גוונין, ואטיל לה בגו מייא דאיתתא. מהכא,
דאתתא לא מתעברא עד דתושיד מייא,
ובאינון מייזן אטיל דכורא תלגא, דא הוא
זרעא דאיהו מחובר פחדא, יתיר מההוא
דאתתא, פגוונא דתלגא לקביל מייא.